

# KWALITEIT VAN LEVEN



© Owen Asselman

**J**e kent het vast wel en waarschijnlijk doe je er ongemerkt aan mee. Kantoortaal. In vergaderingen praten we graag in containerbegrippen en klinkende – vaak Engelse – one-liners. Dat zorgt voor herkenning en begrip op de werkvloer, zo denken we. Maar de interessante woordenbrij gebruiken we nog het meest om onze autoriteit te bevestigen ten overstaan van klanten en opdrachtgevers. We denken dat het helpt en weten tegelijkertijd dat het onzin is. Dat een duur, nietszeggende woordenreeks helemaal geen impuls geeft aan de voortgang van een renovatieproject of het winnen van een tender. En toch rollen woorden als ‘veranderopgave’, ‘ketenpartners’, ‘cascademodel’ en ‘cocreatie’ heel makkelijk uit onze mond.

Elke branche heeft trouwens zijn eigen populaire, dure woorden. Zeg maar de zinnen tussen de echte zinnen. Het is net als dialect; kantoorejargon verschilt ook per regio. De meeste containerbegrippen en bureauwoorden zijn een lege huls in een mooie verpakking. Auteur Japke-d. Bouma heeft er een ministudie naar gedaan; in *NRC Handelsblad* schreef zij er vaak over in komische columns. Zij hekelde woorden als: ‘comfortzone’ en ‘synergie’. Zij baalde van ‘commitment’ en ‘alignment’. En zij wenst alleen nog maar een gesprek te voeren, in plaats van een ‘bilatje’ of een ‘meeting’.

Ik moest meer dan eens grinniken om haar stukjes, omdat ze zo herkenbaar zijn. Ik heb ook wel eens ‘iemand in zijn kracht willen zetten’, ‘iets tegen iemand willen aanhouden’ of ‘waarde willen creëren’. Als je daarover nadent en dat aan jezelf wilt gaan uitleggen voor de spiegel, dan struikel je halverwege. Ik in ieder geval wel. Dan besef je met een glimlach op je gezicht dat we met elkaar ons uiterste best doen om het net iets mooier te vertellen en dat we daar zelden in slagen.

Ook in onze gesprekken maak ik me dikwijls schuldig aan modern vastgoedjargon. Dat floept er zomaar uit. En ik hoor het ook bij jullie. De taalpuristen krijgen er jeuk van – zo benadrukken ze in al hun taalboekjes – maar wij begrijpen elkaar.

Er is één containerbegrip waar overigens geen schrijver de draak mee steekt: **‘kwaliteit van leven’**. In onze branche staan deze drie woorden eigenlijk altijd centraal. Ze zijn zo elementair. Zo raak, dat niemand ertegen kan zijn. Kwaliteit van leven is persoonlijk, heel intiem en seizoensgebonden. Met de aankomende kerstdagen (familie, diner, samenzijn, bezinning) betekent kwaliteit van leven voor veel mensen iets heel anders dan in januari (schone lei, nieuwe dromen, diëten, stoppen met roken, naar de sportschool) en in de zomermaanden gaat het weer veel meer over vakantie en tijd doorbrengen met de kinderen.

Kwaliteit van leven is voor ons allemaal op een andere manier belangrijk. Zelf heb ik het afgelopen jaar heel scherp gekeken naar mijn leven en de kwaliteit daarvan. Als vader van zes kinderen. Als ambitieuze communicatie-ondernemer. Als mens. Ik ben er trots op dat ik gekozen heb voor meer kwaliteit in ons gezinsleven. In Nederland reed ik naast mijn werk nog vier keer per week van Den Helder naar ADO Den Haag waar mijn zoontje voetbalt. Dat was geweldig, maar slopend tegelijkertijd. Uiteindelijk hebben we de knoop doorgehakt en beleven we nu onze droom. We zijn verhuisd naar de stad Lissabon, waar ik in een aangenaam klimaat – gek genoeg – dagelijks minder hoeft te reizen en meer aandacht voor mijn werk en mijn gezin kan hebben. En hier voetbalt m’n zoontje nu bij Sporting Lissabon.

Voor onze werkrelatie zal er niets veranderen. We zullen elkaar in 2018 ook weer ‘face-to-face’ ‘constructief’ spreken, zodat we samen onze ambities kunnen blijven ‘uitrollen’ en vooral kunnen ‘doorpakken’.

Mede namens het gehele redactieteam, fotografen en artdirector wens ik u veel leesplezier met deze wintereditie.

*Erwin Asselman*  
Uitgever VG Visie  
erwin@vgvisie.nl

Bekijk ook onze nieuwe website: [www.vgvisie.nl](http://www.vgvisie.nl)

Ik wens u en uw naasten een bijzonder goed en succesvol 2018.